

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 4C/34/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111207115
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Bošková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1111207115.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave, v konaní pred sudcom JUDr. Magdalénou Boškovou, v spore žalobcov: I. L. U., V. W. G. XX/XX, XXXX S., E. a II. C. U., V. I. X-X/X/X, XXXX S., E., zastúpená: L. U., V. W. G. XX/XX, XXXX S., E., Y. R. M. H. Č.. XXX/XX-XX, Š., proti žalovanému: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mýtna ul. č. 1, Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS spol. s r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie č. 8A, Bratislava, v konaní o ochranu osobnosti a o odvysielaní opravy v zmysle zákona č. 308/2000 Z.z., takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá v celom rozsahu.

Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

I.

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 04.03.2011 sa žalobca v I. rade domáhal uverejnenia opravy podľa § 21 ods. 10 zákona č. 308/2000 Z.z.. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný dňa 10.01.2011 o 21.25 hod na vysielacej stanici STV 1 v relácii Reportéri uverejnil reportáž s názvom Najťažšie dostihy, v ktorej boli uverejnené nepravdivé resp. pravdu skresľujúce údaje o osobe žalobcu ktoré špecifikoval v žalobe. Žalovaný požiadal dňa 09.02.2011 o odvysielanie opravy, žiadosti ktorej však žalovaný nevyhovel.

2. Súd uznesením zo dňa 18.09.2013 pripustil vstup ďalšieho účastníka do konania na strane žalobcu, a to C. U. ako žalobcu v II. rade.

3. Súd uznesením zo dňa 12.03.2014 pripustil zmenu návrhu na začatie konania tak, že žalobca v petite návrhu žiadal zaviazať žalovaného ospravedlniť sa žalobcom v I. a v II. rade za odvysielanú reportáž a zaplatiť žalobcovi v I. rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 150 000,- Eur. K uvedenému je treba uviesť, že súd pri rozhodnutí o zmene návrhu vychádzal z obsahu podania žalobcov zo dňa 07.01.2014, ktoré bolo nazvané "rozšírenie žaloby na ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy", avšak z obsahu vyplývalo, že ide o zmenu návrhu. Súd pri posúdení podania vychádzal z formulácie uvedenej v podaní zo dňa 07.01.2014, v ktorej žalobcovia vyjadrili, že "následkom a škodám spôsobených z tohto napadnutia a osočovania osobnosti žalobcu v I. rade by sa nedalo zabrániť ani odvysielaním nápravy v zmysle podanej žaloby určenej súdom, preto navrhujeme, aby súd vydal tento rozsudok: Žalovaný je povinný po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia sa ospravedlniť žalobcom v I. a v II. rade za odvysielanú reportáž dňa 10.01.2011 pod názvom Najťažšie dostihy, za v nej spracované a účelne použité nepravdivé a pravdu skresľujúce tvrdenia, vo vysielaní Reportéri, do 30 dní. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v I. rade nemajetkovú ujmu v sume 150

000,- Eur a nahradiť mu trovy konania, všetko do troch dní." Rovnako súd vychádzal z reakcie žalobcov na uznesenie súdu zo dňa 11.02.2014, ktorým ich súd vyzval, aby zmenený návrh doplnili čo do obsahu ospravedlnenia, v ktorej nijakým spôsobom nenamietli, že nejde o zmenu návrhu, ale iba o rozšírenie návrhu. Ak teda navrhovatelia v závere súdneho konania namietali, že predmetom konania je okrem zadosťučinenia a náhrady nemajetkovej ujmy aj uverejnenie opravy, súd uvedené nepovažoval v tomto čase za dôvodné.

4. Žalovaný sa k pôvodnému návrhu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 27.04.2011, v ktorom uviedol, že informácie prezentované v predmetnej reportáži boli pravdivé, vychádzali zo skutočností, ktoré bolo možné v rámci spracovávanej témy v danej situácii zistiť, pričom jedným zo zdrojov týchto informácií bol aj samotný žalobca, ktorý dostal na prezentáciu svojich názorov dostatočný priestor a bol so všetkými informáciami týkajúcimi sa jeho osoby konfrontovaný. Rozsah ani obsah navrhovaného znenia opravy žalovaný nepovažoval za adekvátne informáciám, ktoré boli prezentované v napadnutej reportáži, nakoľko vo veľkej väčšine sa žalobcu informácie, ktoré žiada opraviť nijako nedotýkajú. Podľa názoru žalovaného z celkového spracovania reportáže je zrejmé, že jej cieľom nebola diskreditácia žalobcu a nemohla akýmkoľvek spôsobom zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. Pokiaľ ide o návrh na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, žalovaný sa vyjadril podaním doručeným súdu dňa 23.3.2015. Uviedol, že žalobcovia jednoznačne nešpecifikovali v reportáži výroky, ktorými malo dôjsť k údajnému zásahu do osobnostných práv. Predmetná reportáž bola žalovaným odvysielaná v súlade so základnými princípmi a povinnosťami zákona č. 532/2010 Z.z., pričom žalovaný je okrem iného verejnoprávnou a nezávislou inštitúciou, ktorej poslaním je poskytovať službu verejnosti v oblasti vysielania. V zmysle judikatúry nikto nesmie zasahovať do nezávislej práce novinárov/žurnalistov/médií tak, že by im diktoval, akým spôsobom by mali vykonávať svoju činnosť, čo by bolo popretím základného účelu a zmyslu slobody prejavu. Žalovaný poskytol žalobcovi v I. rade v reportáži dostatočný priestor na prezentáciu názorov a tvrdení a došlo i ku konfrontácii dotknutých osôb, pričom žalobca v 1. rade poskytnutý priestor aktívne využil. Cieľom reportáže a zámerom redaktorky bolo poukázať na vzniknutú situáciu a bezvýhodiskovosť stavu, v ktorom sa dotknuté osoby nachádzajú. Žalovaný odmietol, že by reportáž bola akýmkoľvek spôsobom spôsobilá zasiahnuť do osobnostných práv žalobcov.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu v I. rade, prehratím CD nosiča s nahrávkou relácie žalovaného zo dňa 10.1.2011 a listinnými dôkazmi: žiadosť o odvysielanie opravy zo dňa 4.2.2011, odpoveď na žiadosť, zápisnica o pojednávaní zo dňa 11.9.2006, žiadosť o zrušenie trvalého pobytu zo dňa 25.1.2007, oznámenie o zrušení trvalého pobytu, list zo dňa 19.1.2007, 23.7.2002, potvrdenie zo dňa 7.10.2002, odhad výšky nájomného, žaloba o určenie vlastníckeho práva a návrh na predbežné opatrenie, uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 17.3.2011, č.k. 10C 62/2011, odvolanie proti uzneseniu, právna analýza reportáže, žiadosť o poskytnutie záznamu z relácie zo dňa 1.4.2011, 7.4.2011 a 11.5.2011, rozhodnutie žalovaného zo dňa 13.4.2011 a 20.4.2011, odvolanie proti rozhodnutiu žalovaného, články z denníka Sme, ako aj ostatným obsahom spisu, na základe ktorých ustálil nasledovný skutkový stav:

5.1. Z písomného prepisu reportáže žalovaného odvysielanej dňa 10.1.2011 na vysielacej stanici STV 1 v relácii Reportéri s názvom Najťažšie dostihy vyplynulo, že sa týkala nevysporiadaných vzťahov podnikových alebo štátnych bytov. V predmetnej reportáži okrem iného boli zverejnené nasledovné výroky:

1/ X., nájomník: "Ideme na ulicu, bezdomovec, aj som bezdomovec, on, on, ten kto to odkúpil tieto byty tak ma dal na ulicu, už dávno."

2/ W. M., nájomníčka: "Teraz naposledy chcel už 700 eura mesačne, plus aby ste si platili ešte réžiu, takže to bolo akože podnájom by som povedala takým spôsobom, čo rodičia spolu nemajú ani toľko."

3/ E. G. G.: "Vám by to neprekážalo? Keby sa tuto tí ľudia, ktorí sú dôchodcovia alebo aj s malými deťmi, dostali na ulicu? Že zostanú bez domu, bez strechy nad hlavou?"

4/ L. U., vlastník: "Samozrejme, že mne by to neprekážalo, každý je strojom svojho šťastia alebo nešťastia."

5/ E. G. G., komentár: "E. M. a X. sa súdia o domy, v ktorých žijú už viac ako 50 rokov. Ako bývalí zamestnanci plemenárskeho podniku v X., si chceli domy odkúpiť. O odkúpenie síce požiadali, no podnik im nevyhovelo. Zobral si totiž úver a ich strechu nad hlavou založil v banke."

6/ Telefonuje L. B., bývalý riaditeľ š.p. K., X.: "V tom období nebol jeden poľnohospodársky podnik, ktorý by nebol býval zariadený alebo ktorý by hospodáril s rozpočtom vyrovnaným alebo s plusom. A to isté sa vzťahovalo aj na žrebčinec. A teraz, keď sme chceli existovať, tak sme si museli zobrať úver."

7/ Reportérka G. G., komentár: "Štátny podnik však úver nesplácal. VÚB sa rozhodla, že domy predá. Získal ich L. U.."

8/ L. U., majiteľ domov: "V X. sa o tom rozprávalo a tiež jedného od jedného obyvateľa v X. som sa o tom dozvedel, že táto možnosť je, tak som sa začal o to zaujímať. Predtým tieto domy stáli 350 000,- korún jeden, čiže 700 000,- korún jeden dvojdom. Oni mali možnosť si to odkúpiť od štátu, podnik im dal možnosť, áno? Podľa nariadenia vlády, ktoré bolo. Nemali na to peniaze..."

9/ Reportérka G. G., komentár: "Ponuku od banky využil len jeden z vtedajších obyvateľov. Ostatných päť bytov v troch dvojdomoch kúpil práve L. U.. Aj prokuratúra si myslí, že s úverom, záložnými zmluvami a následným predajom týchto domov nebolo všetko v poriadku."

10/ U. U., hovorca Krajskej prokuratúry v Trnave: "Subjekt, ktorý prevádzal dané nehnuteľnosti, na toto oprávnenie nemal. Podaným dovolaním sme v podstate chceli vlastne dosiahnuť stav, aby došlo k náprave toho, podľa nás nezákonného právneho stavu."

11/ L. U., majiteľ domov: "Vykonštruovaná žaloba prokuratúry, tá jednak bola proti všetkej logike a proti právu, ktoré fakticky Slovensko ako ústavne, svojou ústavou zastáva."

12/ L. U., majiteľ domov: "Stali sa neplatičmi, tým pádom bezdomovcami a teraz sa dopúšťajú trestnej činnosti, nakoľko tieto domy, teda tento dom konkrétne, obsadili a tu bývajú bez nejakého právneho dôvodu, čo je od roku 2006 trestným činom."

13/ Reportérka G. G., komentár: "Obyvatelia týchto domov bývalého žrebčína plemenárskeho podniku v Šamoríne si od žaloby prokuratúry sľubovali veľa. Súd totiž pred tromi rokmi vyhlásil, že rovnaká úverová a záložná zmluva z deväťdesiateho tretieho na susedné štvorbytovky nie je platná. Dôvodom bolo obchádzanie zákona č. 182/1993, ktorý mal umožniť nájomníkom odkúpiť si byty. To, čo platilo na štvorbytovky však zrejme neplatí na rodinné domy."

5.2. Žalobca listom zo dňa 4.2.2011 požiadal žalovaného o odvysielanie opravy vo veci reportáže odvysielanej dňa 10.1.2011 z dôvodu odvysielania nepravdivých skutočností.

5.3. Zo zápisnice z pojednávania dňa 11.9.2006 konaného pred Okresným súdom v Y. F. vyplynulo, že na uvedenom súde prebiehalo pod č.k. 10C 118/02 konanie o vypratanie bytu vedeného žalobcom L. U. proti žalovanému X. X., ktorý vo veci okrem iného vypovedal, že v spornom byte býva a má tam trvalé bydlisko.

5.4. Žalobcovia požiadali listom zo dňa 25.1.2007 Mestský úrad Šamorín o zosúladenie právneho stavu ohľadom trvalého bydliska X. X. a R. X..

5.5. Mesto X., Mestský úrad vydal oznámenie o zrušení trvalého pobytu X. X..

5.6. Listom zo dňa 19.1.2007 oznámil právny zástupca manželov N. navrhovateľom, že jeho klienti sa v roku 2006 odsťahovali z nehnuteľnosti vo vlastníctve navrhovateľov.

5.7. Žalobca v I. rade listom zo dňa 23.7.2002 oznámil U. a L. M. lehotu na vypratanie nehnuteľnosti.

5.8. Majiteľom realitnej kancelárie Dr. L. I. a realitnou kanceláriou REMAX Dynamic bol vyhotovený odhad výšky nájomného v rodinných domoch v X. na M. ulici.

X.X. Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom hospodárstva SR ako žalobca podal dňa 14.3.2011 na Okresný súd Dunajská Streda žalobu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedených na liste vlastníctva č. XXXX v kat. úz. X. a návrh na nariadenie predbežného opatrenia voči L. U. a C. U..

5.10. Okresný súd Dunajská Streda uznesením zo dňa 17.3.2011, č.k. 10C 62/2011-38 zakázal žalovaným L. U. a C. U. scudziť a vložiť ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX v kat. úz. X. do právoplatného skončenia súdneho sporu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Proti tomuto uzneseniu podal JQ. U. dňa 6.4.2011 odvolanie.

5.11. Žiadosťami zo dňa 1.4.2011 a 7.4.2011 žalobcovia požiadali Slovenskú televíziu o poskytnutie záznamu z relácie Reportéri zo dňa 10.1.2011.

5.12. Rozhodnutím žalovaného zo dňa 13.4.2011 č. Inf/3/2011 nesprístupnil žiadateľovi informáciu - natočený videozáznam z reportáže Najťažšie dostihy. Žalobcovia podali proti tomuto rozhodnutiu odvolanie dňa 13.5.2011 a k rozhodnutiu sa vyjadrili aj listom zo dňa 11.5.2011.

5.13. V denníku SME boli uverejnené dňa 6.12.2010 a 9.3.2011 články, týkajúce sa okolností prevodu nehnuteľností vo vlastníctve žalobcov.

6. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

6.1. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

6.2. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

6.3. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

7. Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 21.12.2015 č.k. 4C/34/2011 - 333 žalobu, ktorou sa žalobcovia proti žalovanému domáhali nárokov vyplývajúcich z ustanovenia § 11 a nasledujúcich ustanovení Občianskeho zákonníka zamietol a zároveň žalobcom uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania. V odôvodnení tohto rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že skúmal, či došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcov, a či žalobcom vznikol nárok na odstránenie týchto zásahov, resp. na primerané zadostučinenie a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

7.1. Predmetom zákonnej ochrany fyzickej osoby je česť a ľudská dôstojnosť pred zásahmi, ktorých znakom je jednak neoprávnenosť a jednak objektívna spôsobilosť negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby. Aby bolo právo na ochranu osobnosti úspešne uplatnené, je potrebná objektívna spôsobilosť zásahu narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanoveniami Občianskeho zákonníka týkajúcimi sa ochrany osobnosti. Podľa ustálenej judikatúry sa nevyžaduje následok porušenia práva, ale postačuje, aby bol zásah spôsobilý vyvolať ujmu. Pritom objektívna spôsobilosť zásahu znamená objektívne hľadisko, podľa ktorého by v danom čase a mieste takúto ujmu vnímala aj každá iná fyzická osoba s tým, že musí ísť o ujmu závažnú vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie, dopad a dôsledky.

7.2. Súd v danom prípade posúdil žalobcami označené výroky (č. 1, 2, 5, 9, 10 a 13) odvysielané v predmetnej reportáži, predovšetkým skúmal, či predmetné výroky boli pravdivé a či mohli zasiahnuť do osobnostných práv žalobcov. V tejto súvislosti súd dospel k záveru, že žalobcom označené výroky je potrebné považovať za skutkové tvrdenia. Vyplýva to z formulácie jednotlivých vyjadrení, v ktorom sa iba konštatujú určité fakty bez toho, aby došlo k ich hodnoteniu. Na rozdiel od skutkového tvrdenia hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe vlastných, teda subjektívnych kritérií, k čomu však v tomto prípade nedošlo. Žalobca namietal jednak pravdivosť označených tvrdení a jednak spôsobenie ujmy uvedenými výroky v osobnostných právach žalobcov. Pokiaľ ide o jednotlivé výroky, súd dospel k záveru, že tieto nemožno považovať za nepravdivé, viaceré z nich sa netýkajú osoby žalobcu v I. rade alebo žalobcu v II. rade a nie sú spôsobilé vyvolať ujmu v osobnostných právach žalobcov.

7.3. K výroku č. 1: Respondent (X.k) sa vyjadril v tom smere, že sa z neho stal bezdomovec, a to dôsledkom konania žalobcu v I. rade. Je zrejmé, že v danom prípade ide o obrazné pomenovanie situácie, do ktorej sa respondent dostal a nevyjadruje skutočný obsah pojmu bezdomovec. Z reportáže je zrejmé, že respondent naďalej býva v nehnuteľnosti, ktorá je predmetom súdnych sporov. K uvedenému výroku mal možnosť vyjadriť sa žalobca v I. rade, čo aj využil (konkrétne vo výroku č. 12). V tejto

súvislosti je potrebné uviesť, že žalobca v I. rade mohol vo svojom vyjadrení uviesť na pravú mieru prípadný nepravdivý výrok. Vo svojom vyjadrení však použil rovnaký termín "bezdomovec", tak ako respondent X. s tým, že obyvatelia domu boli neplatiči a stali sa bezdomovcami, pričom v súčasnosti užívajú nehnuteľnosť bez právneho dôvodu. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný vykonal potrebné opatrenia v záujme dosiahnutia vyváženosti a objektívnosti relácie v tejto časti a žalobca v I. rade mal priestor na vyjadrenie svojho názoru k danej problematike. Vzhľadom na všetky okolnosti preto nemožno považovať výrok č. 1 za nepravdivý a spôsobilý zásahu do osobnostných práv žalobcov.

7.4. K výroku č. 2: Žalobcovia namietajú nepravdivosť tvrdenia, že v danom prípade sa nejedná o nájomné, ale o náhradu škody. Súd aj v tomto bode dospel k záveru, že výrok nemožno považovať za nepravdivý, keď respondentka pomenovala platbu, ktorú od nej vyžadovali žalobcovia za nájomné (ktorej výška nebola sporná), keď išlo o vyjadrenie laika v súvislosti s mesačnou platbou za užívanie nehnuteľnosti. Výrok nijakým spôsobom nemohol zasiahnuť do osobnostných práv žalobcov.

7.5. K výroku č. 5: Reportérka vyjadrila komentár, v ktorom uviedla, že obyvatelia žijú v predmetných domoch viac ako 50 rokov. Žalobcovia namietali časový interval užívania nehnuteľností, svoje tvrdenie však nijakým spôsobom nepreukázali, resp. nepreukázali nepravdivosť tohto tvrdenia. Uvedený výrok však opäť nebol spôsobilý vyvolať ujmu v osobnostných právach žalobcov.

7.6. K výroku č. 9: Žalobcovia namietali nepravdivosť tvrdenia v tom smere, že ponuku odkúpiť domy, resp. byty využili iba manželia F., a to od štátneho podniku, nie od banky a v období pred uzatvorením záložnej a mandátnej zmluvy. Uvedený výrok sa nijakým spôsobom netýka žalobcov, žalobcovia ani nepreukázali nepravdivosť tohto tvrdenia a nijakým spôsobom nemohlo byť zasiahnuté do ich osobnostných práv.

7.7. K výroku č. 10: Ide o oficiálne vyjadrenie štátneho orgánu, prezentovanie právneho názoru, ktorý zvolil pri svojom postupe v rámci svojej kompetencie, pričom uvedeným nemohlo byť zasiahnuté do práv žalobcov.

7.8. K výroku č. 13: Komentár reportérky je zhrnutím informácií zistených v súvislosti s daným prípadom, netýka sa žalobcov, a teda ani nemohol vyvolať a spôsobiť ujmu v ich osobnostných právach.

7.9. Žalobca v návrhu uviedol, že konaním žalovaného došlo k zásahu do jeho práva na občiansku česť a ľudskú dôstojnosť. V tejto súvislosti bolo potrebné ustáliť otázku, či v prípade žalobcu ide o osobu verejného záujmu. Judikatúra ako aj právna teória rozlišuje osoby verejného záujmu a ostatné osoby v súvislosti s možnosťou zverejňovať informácie zo súkromného života ako aj iných, hoci pravdivých informácií. V rámci verejného záujmu rozdeľuje osoby na absolútne osoby verejného záujmu, ktorými sú napríklad politici, významní umelci, športovci a pod. a relatívne osoby verejného záujmu, ktoré sú stredobodom verejného záujmu iba prechodne, krátkodobo a vždy v spojitosti s určitou udalosťou verejného záujmu. U osôb verejného záujmu možno za určitých okolností bez ich súhlasu zverejňovať pravdivé informácie z ich súkromného alebo profesného života. Naopak, u ostatných osôb je takéto zverejňovanie bez ich privolenia vylúčené. V tejto súvislosti nemožno považovať žalobcu za osobu verejného záujmu. V tomto ohľade však nie je podstatné, či osoba žalobcu je osobou verejného záujmu, keďže samotné skutkové tvrdenia súd posúdil ako nespôsobilé vyvolať ujmu žalobcovi. Je však potrebné skonštatovať, že žalovaný ako verejnoprávna inštitúcia má za úlohu poskytovať službu verejnosti v oblasti vysielania a informovať o otázkach verejného záujmu. Reportáž sa týkala problémov, ktoré nastali u obyvateľov Šamorína a bývalých zamestnancov štátneho podniku v súvislosti s odpredajom bytov (domov), v ktorých bývali, išlo teda o informovanie ohľadom situácie, ktorá nastala vzhľadom na prebiehajúce súdne konanie. Je potrebné uviesť, že aj pravdivé tvrdenie je spôsobilé vyvolať ujmu v osobnostných právach dotknutej osoby. V danom prípade však tvrdenia označené žalobcami sa buď vôbec netýkali ich osôb alebo v rámci reportáže mal žalobca v I. rade možnosť k uvedeným tvrdeniam vyjadriť, čím žalovaný zachoval postup súladný s ustanoveniami zákona č. 308/2000 Z.z. a tieto vyjadrenia tak neboli spôsobilé vyvolať ujmu v právach žalobcov. Ani z celého kontextu relácie nemožno vyvodit', že bola namierená voči žalobcom že akýmkoľvek spôsobom hodnotila negatívne alebo kriticky ich konanie alebo iným spôsobom zasahovala do ich osobnostných práv.

7.10. Vychádzajúc z uvedeného súd dospel k záveru, že návrhu na začatie konania nemožno vyhovieť. Výroky označené žalobcami v odvysielanej reportáži súd nepovažoval za nepravdivé, neoprávnené a

spôsobilé negatívne dopadnúť na osobu žalobcov v I. a v II. rade a narušiť alebo ohroziť ich osobnostné práva, preto im ani v danom prípade neprináleží ochrana spočívajúca v priznaní primeraného zadosťučinenia (náhrady nemajetkovej ujmy). V tejto súvislosti je potrebné skonštatovať, že žalobcovia v konaní označili ako ujmu, ktorá im bola spôsobená v zásade iba ako zníženie ich vážnosti v spoločnosti, pričom v priebehu konania argumentovali predovšetkým zmanipulovaním relácie, jej účelovosťou a snahou ovplyvniť výsledok súdneho konania. Uvedené tvrdenia však v konaní neboli preukázané. Zároveň nemožno prijať záver, že na základe odvysielanej reportáže bola podaná žaloba Ministerstva hospodárstva SR o určenie vlastníckeho práva a návrh na nariadenie predbežného opatrenia, keď ide o zákonné právo, ktoré využil právne spôsobilý subjekt.

7.11. Z uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom k uvedenému súd nepovažoval za potrebné vykonať dokazovanie navrhnuté žalobcami výsluchom svedkov Z. U., B. X., D. O., M. K., E. D., Y. U., X. X., B. X., W. M., U. U., T. O., C. L. B., R. F., P. U. K., T. V., U. V., L. V., M. T., L. B., U. Z. L., U. M., W. M., U. M., U. P. a U. G. F. a znaleckým dokazovaním z odboru psychológie alebo psychiatrie ako nadbytočné ich zamietol.

7.12. Rovnako súd nepovažoval za potrebné vykonať dokazovanie navrhnuté žalobcami prehratím celého natočeného záznamu reportáže, nakoľko vzhľadom na záver o nespôsobilosti vyvolať ujmu v osobnostných právach odvysielanými výroky, by bolo nadbytočné vykonať dokazovanie celým záznamom reportáže, teda aj častí, ktoré odvysielané neboli.

II.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie žalobcovia. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušila vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní doslova uviedli: "Súd prvého stupňa návrh zamietol dôvodiac, že návrhu na začatie konania nemožno vyhovieť, lebo výroky označené navrhovateľmi v odvysielanej reportáži nepovažoval za nepravdivé, neoprávnené a spôsobilé negatívne dopadnúť na osobu navrhovateľa 1 a 2 a narušiť alebo ohroziť ich osobnostné práva. A s týmto názorom súdu sa dá súhlasiť, že vybrané výroky z kontextu žaloby a z reportáže, ktoré boli uvedené vo vyjadrení PZ žalobcu 1 zo dňa 29. 6. 2015, a to na základe výzvy súdu zo dňa 15. 4. 2015 a jeho uznesenia zo dňa 18. 6. 2015, nie sú spôsobilé negatívne dopadnúť na osobu navrhovateľa 1 a 2 a narušiť alebo ohroziť ich osobnostné práva. Tento stav však súd spôsobil sám, keď na základe námietky PZ žalovanej z dôvodu, že pokiaľ ide o ochranu osobnosti, navrhovateľ v petíte neuviedol, ktoré konkrétne výroky považuje za zásah do osobnostných práv, táto žaloba nie je spôsobilá konania... a poukázal na nález ÚS SR z 13. 1. 2011, ÚS 189/2010. Súd výzvou z 15.4. 2015 vyzval N1 a N2 špecifikovať návrh konkrétnymi výroky, ktorými malo byť zasiahnuté do osobnostných práv navrhovateľov, avšak táto výzva im nebola nikdy doručená. Tento nález Ústavného súdu sa však vzťahuje len na tie prípady na ochranu osobnosti, ktoré sú v súvislosti s výroky uvedenými v printových médiách a je de facto nepoužiteľný na prípady, keď došlo k zásahu do osobnostných práv investigatívnou reportážou v televíznom vysielaní. Tieto skutočnosti umožňujú záver, že medzi PZ žalovaného, ktorý možno sám vymyslel spôsob, akým postupom by bolo možné žalobu zamietnuť, v čase po pojednávaní dňa 23. 3. 2015 muselo dôjsť zrejme k tichej spolupráci medzi PZ žalobcu 1 (resp. žalovaného) a konajúceho súdu v takom rozsahu, že súd svojím postupom pri vedení konania ovplyvnil a upravil podmienky konania tak, aby žalobu vedel z uvedených dôvodov zamietnuť."

8.1. Ďalej žalobcovia v odvolaní uviedli, že svojou žalobou sa domáhali uverejnenia opravy podľa § 21 ods.10 zák. č. 308/2000 Z.z. V priebehu konania žalobu zmenili - rozšírili o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd prvého stupňa zmenu žaloby pripustil. Žalobcovia však pôvodnú žalobu o uverejnenie opravy nevzali späť a sú tu teda dva samostatné nároky vedľa seba (uverejnenie opravy a ochrana osobnosti), o ktorých mal súd prvého stupňa rozhodnúť. Súd prvého stupňa však o žalobe na uverejnenie opravy nerozhodol, čím konanie zaťažil vadou, ktorá podľa žalobcov spôsobuje nezákonnosť napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa tiež podľa žalobcov pochybil v tom, že žalobcovi v I. rade ako zástupcovi žalobcu v II. rade neumožnil na pojednávaní dňa 18. 6. 2015 predniesť v mene žalobcu v II. rade návrhy na vykonanie dokazovania.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

XX. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods.1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok treba zrušiť.

10.1. Zo spisu vyplýva, že žalobcovia sa svojou žalobou proti žalovanému domáhali uloženia povinnosti odvyselať opravu v zmysle § 21 ods. 10 zák. č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách. Podaním zo dňa 07.01.2014 doručeným súdu prvého stupňa dňa 09.01.2014 (č. l. 82) žalobcovia žalobu zmenil - rozšírili o nárok na ochranu osobnosti. Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 11.02.2014 č. k.4C 34/2011- 86 žalobcov vyzval, aby odstránili tohto vady podania tak, že presne vymedzia zmenený petit žaloby. Na túto výzvu žalobcovia reagovali podaním zo dňa 25.02.2014 (č. l. 88), v ktorom petit žaloby špecifikovali tak, že v rámci ochrany osobnosti sa proti žalovanému domáhajú morálnej satisfakcie vo forme ospravedlnenia sa a uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi v I. rade 150 000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. V tomto podaní žalobcovia okrem iného uviedli: "V právnej veci navrhovateľov: 1. L. U., 2. C. U., proti odporcovi: Rozhlas a televízia Slovenska, o uverejnenie opravy, v zmysle uznesenia súdu 4C/34/2011-86 zo dňa 11.02.2014 upresňujeme petit a znenie ospravedlnenia a navrhujeme, aby súd po vykonanom dokazovaní vydal nasledujúci rozsudok..."

10.2. Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 12.03.2014 č. k. 4C 34/2011- 89 zmenu žaloby pripustil v takom znení, ako je to uvedené v podaní žalobcov zo dňa 25.02.2014. Výrok tohto uznesenia súdu prvého stupňa znie nasledovne: "Súd pripúšťa zmenu návrhu na začatie konania tak, že nový petit návrhu na začatie konania znie: "Odporkyňa je povinná ospravedlniť sa navrhovateľom v 1. a 2. rade za odvysielanú televíznu reportáž "Najťažšie dostihy" v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku v spravodajstve "Správy RTVS" o 16.00 hod. a 19.00 hod týmto ospravedlnením: Vedenie rozhlasu a televízie Slovenska sa týmto verejne ospravedľuje pánovi JQ. a jeho manželke C. U. za odvysielanie televíznej reportáže dňa 10.01.2011 pod názvom "Najťažšie dostihy" v publicistickej relácii "Reportéri". Je nám ľúto, že sme touto reportážou zasiahli do ich občianskych a ústavných práv a nechali sa zneužiť na ovplyvnenie verejnej mienky v kampani o zbavenie ich zákonnou kúpou nadobudnutých nehnuteľností a ich vlastníckych práv. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi v 1. rade ako náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch čiastku 150 000 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. odporkyňa je povinná uhradiť navrhovateľom náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku."

10.3. Odvolací súd je toho názoru, že zo spomenutého podania žalobcov zo dňa 07.01.2014 v spojení s ich podaním zo dňa 25.02.2014 vyplýva, že úmyslom žalobcov nebolo zmeniť pôvodnú žalobu tak, že predmetom konania bude namiesto uloženia povinnosti odvyselať opravu v zmysle § 21 ods.10 zák. č. 308/2000 Z.z. ochrana osobnosti v zmysle § 11 a nasl. Obč. zák. Podaním zo dňa 07.01.2014 žalobcovia žalobu zmenili tak, že ju rozšírili o ďalší nárok a to o nárok na ochranu osobnosti. V tejto súvislosti treba vziať do úvahy rozdielnosť petitu žaloby na odvysielanie opravy v zmysle zák. č. 308/2000 Z.z. a petitu na odvysielanie ospravedlnenia v zmysle § 11 a nasl. Obč. zák. Predmetom konania tak boli dva nároky žalobcov a to 1/ nárok na uverejnenie opravy v zmysle § 21 ods. 10 zák. č. 308/2000 Z.z. a 2/ nárok na ochranu osobnosti v zmysle § 11 a nasl. Obč. zák. Súd prvého stupňa však napadnutým rozsudkom rozhodol iba o jednom z týchto nárokov a to o nároku na ochranu osobnosti. Túto vadu nemožno odstrániť postupom podľa § 166 O.s.p., teda doplnením napadnutého rozsudku dopĺňacím rozsudkom, pretože súd prvého stupňa nerozhodol iba o niektorej časti predmetu konania, ale nerozhodol o celom nároku žalobcov na odvysielanie opravy v zmysle zák. č. 308/2000 Z.z. (vid' uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29 Odo 947/2005).

10.4. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesením č.k. 6Co/152/2016 - 366 zo dňa 31.05.2016 zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie č.k. 4C/34/2011 - 333 zo dňa 21.12.2015 podľa § 221 ods.1 písm. f/ O.s.p. a podľa ods. 2 tohto ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V ňom súd prvého stupňa rozhodne o oboch nárokoch uplatnených žalobcami. Pokiaľ ide o nárok na ochranu osobnosti, o ktorom rozhodol súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcov. V novom rozhodnutí o veci súd prvého stupňa rozhodne o trovách prvostupňového i odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

III.

11. Súd nariadil v predmetnej veci pojednávanie, na ktorom žalobca v i. rade uviedol, že predchádzajúca zákonná sudkyňa všetky dôkazy, ktoré navrhovali, zamietla a teda je samozrejmé, že zásah do ochrany osobnosti nemohol byť preukázaný. Preto navrhol, aby súd vykonal dokazovanie v tých intenciách, ako navrhovali. Žalobca v I. rade musel podotknúť, že právny zástupca, ktorého v konaní mali, zreteľne prispel k tomuto stavu. Dňa 21.6.2015 sa listom obrátil na AK Ivana Syrového, že v zmysle Uznesenia z pojednávania zo dňa 18.06.2015 ohľadne spresnenia návrhov na dokazovanie v lehote 10 dní navrhuje dokazovanie vykonať vypočutím svedkov, a to tvorcov a spolupracovníkov ktorí sa na reportáži podieľali, ďalej žijúcich aktérov reportáže, zodpovedných pracovníkov RTVS, primátora mesta Šamorín, k dokazovaniu prizvať znalcov z odboru psychológie a psychiatrie. Vyžiadať a vykonať dokazovanie z celého natočeného videozáznamu reportáže a vyžiadať správu z GP SR ohľadne stavu vyšetrovania vo veci trestného oznámenia organizovanej zločineckej skupiny - bytovej mafie. Dal do pozornosti judikát z Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.1.2011 sp. zn. 1Cdo/113/2009, kde právna veta znie: Satisfakčná žaloba je prostriedok obrany osobnostných práv, ktorého cieľom je dosiahnutie primeraného zadosťučinenia, resp. satisfakcie pre fyz. osobu, ktorej osobnostné právo bolo porušené a to so zreteľom na to, že zásah obyčajne nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu. Základným predpokladom pre priznanie primeraného zadosťučinenia je skutočnosť, že došlo k zásahu ktorý je objektívne spôsobilý privodiť dotknutej osobe ujmu na jej osobnostných právach. Pre priznanie primeraného zadosťučinenia sa teda nevyžaduje existencia následkov zásahu a postačuje už len samotná spôsobilosť privodiť ujmu na osobnostných právach. K zásahu do osobnostných práv určitej fyz. osoby môže dôjsť nepravdivými tvrdeniami avšak aj takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú samé osebe pravdivé, ale boli uvedené takou formou, v takých súvislostiach, alebo za takých okolností, že objektívne vyvolávajú dojem pravdu skresľujúci, čím pôsobia difamačne. K zásahu do osobnostných práv môže napokon dôjsť aj prezentovaním neoprávnenej kritiky určitého neoprávneného správania tejto osoby. Podľa názoru žalobcu uvedená reportáž je aj tento prípad. Z časti tam odzneli aj pravdivé skutočnosti, ale väčšinou tieto skutočnosti boli rozvinuté nepravdivými a difamačnými údajmi. Čo samozrejme vedia len zainteresovaní. A preto táto reportáž bola robená na objednávku a s cieľom pripraviť žalobcov zákonným spôsobom o nadobudnutie majetku. V článku v SME sa reportéri sťažujú na Nižňanského zo dňa 08.10.2009. Na túto sťažnosť vedenie televízie k tejto situácii pre médiá vyjadrilo nasl. stanovisko. Generálny riaditeľ STV Štefan Nižňanský už stratil trepezlivosť s doterajšími praktikami v redakcii publicistiky, kde niektorí redaktori spracúvajú témy a reportáže povrchne, neprofesionálne na poslednú chvíľu a s bulvárnym pohľadom, čím ohrozujú vysielanie. No vo viacerých prípadoch poškodzuje STV aj ekonomicky. Dôkazom sú státisícové a miliónové pokuty, ktoré STV musela platiť za reportérov, no aj aktuálnu žalobu proti STV, z ktorých hrozí ďalšia finančná ujma. Takéto vyjadrenie zodpovedá aj tejto reportáži. Tým, že konajúca sudkyňa návrhy na vykonanie dokazovania zamietla, nebolo preukázané, že táto reportáž zasiahla do ochrany osobnosti. Navrhol vykonanie dokazovania v súvislosti s ochranou osobnosti, ktoré bude potrebné uviesť, aby bola zrejmá príčinná súvislosť reportáže a jej následkov. Ďalej uviedol, že dokazovanie sám nezvládne, pretože proti nemu stojí taktiež právny zástupca, bude uvažovať o ustanovení právnikovi v tejto veci. Posledný list z AK Relevans bola výzva na späťvzatie žaloby a ukončenie súdneho sporu a to z dôvodu že, krajský súd v Bratislave vyslovil svoj názor, že k zásahu do ochrany osobnosti nedošlo a že uverejnenie opravy nebolo predpísaným spôsobom. Na záver žalobca v I. rade uviedol, že po vynesení rozsudku sa obráti na Ústavný súd SR, nakoľko sú toho názoru, že ich práva v týchto súdnych konaniach neboli zákonným spôsobom ošetrované a prejednané. Jednak už z listinných dôkazov, ktoré zhrnul dňa 23.03.2015 a ktoré sú na čl. 165 spisu. Je zrejmé, že došlo k zásahu do osobnostných práv a tento zásah sa pretransformoval aj na súdne pojednávania spojené s touto vecou. Je všeobecne známe ako to s ochranou osobnosti podľa posledných 20 rokov na Slovensku vyzerá. Žalobca nežil Slovensku a preto jeho prístup k právu berie ako občan, ktorý žil v Rakúsku a Nemecku, kde je právo vymožitelné a budem sa snažiť, aby táto vymožitelnosť práva bola aj na Slovensku.

11.1. Právny zástupca žalovaného uviedol, že pokiaľ ide o nárok na ochranu osobnosti má za to, že tento bol jednoznačným spôsobom zo strany okresného súdu ako aj zo strany krajského súdu zamietnutý ako nedôvodný. Poukázal na to, čo súd koniec koncov uviedol aj dnes, že prvoinštančný súd je viazaný právnym názorom súdu odvolacieho a má za to, že nenastali žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by znamenali, alebo mali znamenať zmenu postoja súdu k uplatnenému návrhu na ochranu osobnosti, preto v tejto časti žiadame žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Pokiaľ ide o zostávajúcu časť žaloby, návrh na uverejnenie opravy, poukázal jednak na to, že tento nárok nebol od počiatku uplatnený v súlade so zákonom. Návrh na uverejnenie opravy, ktorý bol zasielaný žalovanému je síce formálne nazvaný návrh na uverejnenie opravy, avšak v skutočnosti neobsahuje žiadne znenie navrhovanej opravy, pričom

tento nedostatok je zrejmy aj z podanej žaloby a nebol doposiaľ za takmer 9 rokov trvania odstránený. Už len z tohto dôvodu má za to, že žalobu je potrebné zamietnuť, a len na doplnenie uviedol, že vo vzťahu k žalobcovi v II rade, tento ani len nedisponuje vecnou legitimitáciou na podanie žaloby, nakoľko nepodal žiadosť na opravu. Na záver uvádzam, žalobca sa po 8 rokoch vyjadril, že sa pokúsi nájsť právne zastúpenie, hoci žaloba bola podaná v zastúpení advokátskej kancelárie. Pokiaľ by skutočne mal žalobca akokoľvek utpieť výrokmi, ktoré zazneli v reportáži, čo sa však samozrejme nestalo, tak by bolo jeho prvoradým záujmom, aby táto žaloba bola prejednaná a rozhodnutá čím skôr. Žiadal žalobu už na dnešnom pojednávaní v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko má za to, že bol dostatočným spôsobom za tak dlhé časové obdobie náležite zistený skutkový stav, a teda sú dané všetky predpoklady pre rozhodnutie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania v plnom rozsahu.

11.2. Súd prvej inštancie riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu posudzoval dva nároky žalobcu, ktoré si počas súdneho konania uplatnil a to nárok na uverejnenie opravy podľa zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a nárok týkajúci sa ochrany osobnosti. K nároku na ochranu osobnosti, o ktorom rozhodol súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí č.k. 4C/34/2011 - 333 zo dňa 21.12.2015 sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcov. Žalobca na pojednávaní dňa 21.03.2019 si tento nárok opätovne uplatňoval a žiadal vykonať dokazovanie na preukázanie zásahu do ochrany osobnosti. Uznesením súd návrhy na doplnenie dokazovania zamietol. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvádza, že tento sa jasne a zrozumiteľne vyjadril vo svojom zrušujúcom uznesení v poslednom odseku a v odôvodnení žalobcovho nároku súd prvej inštancie poukazuje na body 5. až 7.12. tohto rozhodnutia, kde sa predchádzajúca zákonná sudkyňa dostatočne vysporiadala s nárok žalobcu týkajúceho sa ochrany osobnosti.

12. Podľa § 21 ods. 1,2 a 4 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii, ak bol vo vysielaní odvysielaný nepravdivý alebo pravdu skresľujúci údaj o právnickej osobe alebo o fyzickej osobe, ktorú možno na základe tohto údaja presne určiť, táto právnická osoba alebo fyzická osoba má bez ohľadu na svoju štátnu príslušnosť, miesto trvalého pobytu alebo dlhodobého pobytu právo požadovať odvysielanie opravy bezplatne. Vysielateľ je povinný na žiadosť tejto osoby opravu uverejniť.
(2) Žiadosť o odvysielanie opravy musí mať písomnú formu a musí sa doručiť vysielateľovi najneskôr do 30 dní odo dňa odvysielania napadnutých údajov, inak právo na odvysielanie opravy zaniká.
(4) Zo žiadosti o odvysielanie opravy musí byť zrejmé, v čom spočíva nepravdivosť údajov, prípadne skreslenie pravdy; súčasťou žiadosti je návrh znenia opravy.

11.2. Na pojednávaní súd vyzval žalobcu v I. rade, aby uviedol či na čl. 17 - 28 v súdnom spise je žiadosť o uverejnenie opravy, prostredníctvom ktorej sa domáhal, aby žalovaný odvysielal opravu. Žalovaný uviedol, že ide o predmetnú žiadosť. Z tejto žiadosti zo dňa 04.02.2011 mal súd prvej inštancie za preukázané, že túto vypracovali žalobcovia a bola adresovaná žalovanému. Žalobcovia detailne rozpracovali a popísali odvysielanú reportáž a na záver žiadali vedenie žalovaného o odvysielanie opravy v zákonom stanovenej lehote. V tejto žiadosti absentuje návrh znenia opravy, teda návrh, akým spôsobom by oprava zo strany žalovaného mala byť vykonaná.

11.3. Predmetom práva na opravu v zmysle § 21 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. je údaj nepravdivý alebo pravdu skresľujúci, a to bez ohľadu na to, či sa tento dotýka cti konkrétnej fyzickej osoby alebo dobrého mena určitej právnickej osoby. Údaj predstavuje konkrétnu informáciu (faktický údaj) vzťahujúcu sa k určitej konkrétnej fyzickej alebo právnickej osobe. Nepravdivým je potom údaj, ktorý nezodpovedá objektívnej pravde; údaj pravdu skresľujúci sám o sebe síce nie je nepravdivý, ale je podaný takou formou a v takých súvislostiach, že môže viesť ku skresleniu informácie podávanej verejnosti. Podľa uvedeného ustanovenia zákona tak nemožno žiadať opraviť nepravdivosť kritických výrokoch v podobe hodnotiacich úsudkov, ktorých pravdivosť (ako subjektívneho názoru) nepodlieha dokazovaniu; v rámci ochrany pred neoprávnenou kritikou možno posúdiť len nepravdivosť, resp. skresľovanie údajov, ktoré boli podkladom pre vyslovenie kritického názoru. Inštitút opravy neslúži na prezentovanie názorov založených na subjektívnom posúdení dotknutej osoby, na komentovanie a hodnotenie vzniknutej situácie z pohľadu dotknutej osoby a ani na poskytnutie morálnej satisfakcie, napr. vo forme ospravedlnenia; znenie opravy musí byť objektívne, založené na preukázateľných faktoch a nie na subjektívnom pohľade dotknutej osoby vychádzajúcom z jej osobnej zaujatosti, a rovnako musí byť nestranné, aby sa ňou nezasiahlo do práv a právom chránených záujmov iných osôb vecou dotknutých. Účelom opravy je totiž nahradiť nepravdivé údaje pravdivými údajmi, resp. údaje pravdu skresľujúce

údajmi úplnými, ktoré pravde zodpovedajú a zabezpečiť tak rýchlu a účinnú ochranu vo vzťahu k dotknutej osobe a vo vzťahu k (diváckej či poslucháckej) verejnosti právo na pravdivé informácie

11.4. Vzhľadom na argumentáciu žalovaného sa súd prvej inštancie zaoberal v konaní splnením hmotnoprávnych podmienok pre uplatnenie práva na odvysielanie opravy vo väzbe na náležitosti žiadosti žalobcu o odvysielanie opravy adresovanej žalovanému. Samotná žiadosť o odvysielanie opravy je jednostranným právnym úkonom žiadateľa adresovaným vysielateľovi, ktorým žiada bezplatné odvysielanie opravy nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich údajov, pričom text požadovanej opravy navrhuje sám žiadateľ návrhom znenia opravy. Žiadosť žalobcu o odvysielanie opravy, ktorá predchádzala podanej žalobe na súd, považoval súd prvej inštancie za neúplnú a nesplňajúcu všetky hmotnoprávne podmienky stanovené zákonom, nakoľko v podanej žiadosti absentoval návrh uverejnenia opravy žalovaným.

11.5. Nakoľko žiadosť žalobcu o odvysielanie opravy nespĺňa všetky zákonom predpísané obsahové (vecné) náležitosti podľa § 21 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z., a žalovanému nevznikla zákonná povinnosť podľa § 21 ods. 1 cit. zákona odvyselať žalobcami uplatňované znenie opravy, súd žalobu zamietol.

11.6. K námietke žalobcu, že si potrebuje ustanoviť právneho zástupcu, súd prvej inštancie uvádza, že žalobca od podania žaloby mal možnosť si právneho zástupcu ustanoviť, avšak do dňa pojednávania tak neučinil. Súd v zmysle čl. 17 CSP musí dbať okrem ústavných práv sporových strán aj na hospodárnosť a rýchlosť konania, a vzhľadom na to, že nárok žalobcu o odvysielaní opravy bol len otázkou právneho posúdenia, súd nepovažoval za hospodárne konanie odročovať.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu nakoľko mal vo veci plný úspech. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.